

ANG BATANG NATUTONG NGUMITI

Isang Kognitibong Pahinga

Hindi dumating ang una kong maskara bilang isang kasinungalingan.

Dumating ito bilang isang ngiti.

Walang umupo sa tabi ko at nagsabing, “Itago mo kung sino ka.”

Bihirang makatanggap ang mga bata ng ganoon katuwirang mga utos. Dumarating ang mga aral nang nakabalatkayo bilang pagsang-ayon. Isang tingin. Isang tango. Isang katahimikang naglalaho kapag tama ang kilos mo.

Maaga kong natutuhan na gumagaan ang loob ng mga tao kapag ngumingiti ako.

Tila hindi na gaanong nag-aalala ang matatanda.

Kumakalma ang mga silid.

Lumuluwag ang tensiyon.

Natuklasan ko ang isang kakaibang uri ng kapangyarihan. Hindi ang kapangyarihan ng lakas. Hindi ang kapangyarihan ng awtoridad. Ang kapangyarihang padaliin ang buhay ng ibang tao.

Noong una, tila walang malisya ito.

Naghahangad ang bata ng pagkakasundo gaya ng paghahangad ng halaman sa sikat ng araw.

Ngunit may nakatagong halaga ang bawat kaloob.

Habang lalo kong natututuhang basahin ang emosyonal na panahon sa paligid ko, lalong lumiliit ang pansin ko sa sarili kong klima.

Alam ko kapag nadismaya ang ibang tao.

Alam ko kapag galit sila.

Alam ko kapag kailangan nila ng katiyakan.

Ngunit bihira akong huminto upang itanong kung ano ang kailangan ko.

Naging bihasa ako sa pag-angkop.

Malaki ang maitutulong sa akin ng kasanayang iyon.

Makalipas ang maraming taon, tutulungan ako nitong magtrabaho sa iba't ibang kultura, bansa, wika at kontinente.

Ngunit bago ito naging isang propesyonal na yaman, isa lamang itong estratehiya para mabuhay.

Isang batang lalaking nagsisikap na panatilihin ang kapayapaan.

Ang problema sa mga maskara ay hindi na nalilinlang nila ang iba.

Ang problema ay gumagana sila.

Napakahusay nilang gumana kaya kalaunan ay sinisimulang gantimpalaan ng mga tao ang pagtatanghal.

At kapag nagsimula nang magbunga ang isang pagtatanghal ng pagmamahal, pagsang-ayon at pagkakabilang, nagiging mapanganib ang pagtanggal dito.

Nanganganib kang mawalan ng mga manonood.

Kaya patuloy akong ngumiti.

Hindi dahil masaya ako.

Dahil iyon ang inaasahan.

At sa kung saang sulok sa loob ng batang nakangiting iyon ay may nananahang tanong na susunod sa akin sa loob ng maraming dekada:

Kung mahal ng lahat ang maskara, ano ang nangyayari sa mukhang nasa ilalim nito?

Ferdinando